

да оўпотреблáваме ёдно Ѻкончáніе слóка, оў всáкое ѻбстóателство, за коéто щемъ бы пíсале къ лишáемомъ прíателю.

З а п ó д п и с а .

Когáто са совершáтъ писмáта послéдова пóдписа, на́дъ който, подобáва даса приглéдватъ послéдните, сýржчъ, на́дписа на тítлата, ѿней коéто са говоре, подсклбность, пóдписа на ѹмето, съ єзначенíето на мéсачнаго днà, годината, ѹ мéстото гдéто є пíсано послáнieto.

Но рáзннити таргóвски причíни вдýгнаха ѹ това смéшно ѻбыкновéніе, ако ѹ мнóглажды оў тéхните по-послáній послéдоватъ такови ѻбъзáтелства, гдéто за нéжда, подобáва да исполнi всичкити прáвила на дréвннто ѻбыкновéніе, ѹ да гí оўпáзка съ мнóго велико ѹзвéстie, за даса непохéли катó нéченъ, ѹ непостоáна,

Послé ѻкончáніе слóка на послáнieto, воспрíемваса пákъ тítлата неизмéнно, кáко ѹ оў послáннното послéдие. Обáче кóмахáй двé перста подблé, отъ ѻкончáнieto, посрéдъ перíода, ѹ да приглéдва вслгогажъ по-сланосписáтела лíчннто достбинство ѹ состоáнство, лицéто на степéнатъ, ѹ да воспомянáва нéкогажъ: рабъ мénшиj, подсклоннéйшиj ѹ прóчамъ.

А таргóвцыти са благодарáтъ, само да си под-пишатъ ѹмато. Защò пéдписатъ є Господственната чáсть на послáнieto, кóйто бýва спорéдъ таргóвското мéдрóвáніе: съ єдинопéріe, ѹ, самопéріe: съ коéто подобáва да начертáва ѹмето, тезоимéнieto на ѻногóва, кóйто пíсалъ послáнieto, ѹвно бéзъ да докáра нéкое двоéдмíе, ѹ сýмнéніе (шéпè) но даса раздмéвка, ѹ раз-